

ตอน วัสดุอุดรอยต่อ จบ

ทิพนธ์ ลักขณาอภิศร

วิศวกรควบคุมระดับสามัญวิศวกรโยธา ผู้จัดการส่วนบริหารงานก่อสร้าง บริษัท เอเชียน เพรีฟอเมอร์ตี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

เมื่อ ทราบคุณสมบัติโดยรวมของวัสดุอุดรอยต่อทั้งสามประเภทที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกันโดยเป็นวัสดุที่มีการยึดเกาะดี มีความยืดหยุ่น คือ สามารถยึดได้หดได้เมื่อมีแรงมากระทำในระดับหนึ่ง เมื่อแห้งจะมีคุณสมบัติเป็นฟิล์มยึดเกาะปิดทับ การเลือกใช้งานว่าจะให้วัสดุชนิดใดอาจมีความสับสน ผมจึงขอทำตารางเปรียบเทียบให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ดังนี้

ตัวในช่องว่างได้ ผมเคยควบคุมงานหน้าต่างกระจกอลูมิเนียมอยู่งานหนึ่งตามข้อกำหนดจะใช้อะคริลิคอุดรอยต่อ ระหว่างขอบวงกบอลูมิเนียมกับผนังปูนก่อ ด้วยความเจตนาดีแต่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ของช่างหน้างานที่พยายามจะยึดติดของวงกบให้ชิดกับขอบผนังปูนให้มากที่สุดเพื่อให้ร่องรอยต่อนี้มีความกว้างน้อยที่สุดเพราะเข้าใจว่าความกว้างร่องรอยต่อน้อย โอกาสที่จะเกิดน้ำรั่วจากรอยต่อระหว่างวงกบ

คุณสมบัติ	อะคริลิค	โพลียูรีเทน	ซิลิโคน
ความแข็งแรง ความยืดหยุ่น	น้อย	ปานกลาง	สูง
ความทนทานต่อสภาพแวดล้อมและรังสี UV	น้อย	ปานกลาง	สูง
ทาสีทับ	ทำได้	ทำได้	ทำไม่ได้
ราคา	ราคาไม่แพง	ราคาปานกลาง	ราคาแพง
ข้อจำกัดของวัสดุ			ไม่เหมาะกับสภาพผิวที่มีฝุ่นเกาะง่าย และกรณีแบบกรวดไม่เหมาะกับพื้นผิวที่มีสภาพเป็นด่าง เช่น ผนังปูน, หินต่างๆ ฯลฯ

ข้อควรสังเกตในการเลือกซื้อวัสดุอุดรอยต่ออีกประการหนึ่งคือ วันหมดอายุของวัสดุ ซึ่งควรจะอ้างอิงตามคำแนะนำของผู้ผลิต ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่เฉลี่ยประมาณ 6 เดือนนับจากวันที่ผลิต หากพบว่าหมดอายุไม่ควรนำมาใช้เนื่องจากคุณสมบัติต่างๆ ที่กำหนดไว้จะเพี้ยนไปหมดอาจทำให้ต้องเสียเงินเสียทองลอกของเก่าทิ้งแล้วแก้ไขงานใหม่

สำหรับช่องรอยต่อที่จะใช้งานวัสดุประเภทนี้สุด ควรมีความกว้างอย่างน้อย 4-6 มม. เพื่อให้วัสดุอุดรอยต่อนี้สามารถเข้าไปแทรก

อลูมิเนียมกับขอบผนังปูนก่อจะน้อยตามไปด้วย จากความเชื่อนี้เองทำให้ช่องว่างระหว่างวงกบกับผนังปูนเหลือเพียง 1-2 มม. เมื่อยาแนวโดยอะคริลิคที่ช่องว่างระหว่างแล้วปรากฏว่า “รั่วกระจาย” เนื่องจากถึงแม้ความเชื่อที่ว่า “ช่องว่างเหลือน้อยทำให้มีโอกาสรั่วน้อยลง” ดูเหมือนจะจริงแต่ที่จริงแล้วหากช่องว่างนั้นรั่วมันก็คือรั่วอยู่ดี ไม่ว่าจะใหญ่ หรือเล็กก็ตาม (เจ้านานี้! แม้รูเพียงนิดเดียวก็สามารถไหลผ่านได้แล้วครับ) การที่มีช่องว่างแคบเกินไปทำให้วัสดุอุดรอยต่อเข้าไปแทรกตัวอยู่ระหว่างช่องว่างไม่ได้ ยิ่งทำให้มีโอกาสรั่วสูง

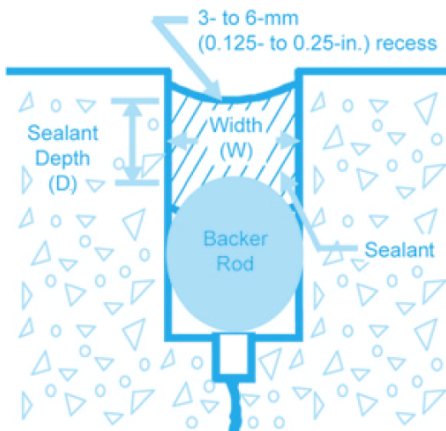
ฉะนั้นควรกำหนดความกว้างของร่องไม่ให้แคบจนเกินไป แต่ทั้งนี้ช่องว่างนี้ก็ไม่ควรใหญ่เกินไปเช่นกัน ขนาดช่องว่างที่จะใช้วัสดุอุดรอยต่อทั้งสามชนิดนี้ไม่ควรเกิน 25 มม. ถ้าช่องว่างใหญ่กว่านี้ควรพิจารณาเลือกใช้วัสดุตัวอื่นจะดีกว่า

วัสดุและอุปกรณ์ที่เราจะใช้ประกอบกับวัสดุอุดรอยต่อทั้งสามชนิดข้างต้น คือ

1) **ปืนยิงซิลิโคน** เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้เราสามารถยิงวัสดุอุดรอยต่อตามช่องต่างๆ ได้สะดวก ปืนยิงนี้จะเป็นเหล็กพ่นสีเวลาจะใช้งานก็จะนำกระบอกของวัสดุอุดรอยต่อนี้ใส่เข้ากับตัวปืน ที่ด้ามจับจะมีลักษณะเหมือนไกปืนคือเมื่อออกแรงบีบ วัสดุอุดรอยต่อก็จะไหลออกมา เราจะใช้งานโดยการเหนียวไกและค่อยๆ ลากไปตามรอยต่อที่ต้องการอุด จากนั้นก็ใช้มือ หรือไม้พายปาดแต่งให้เต็มร่องสวยงาม การยาแวนนี้อาจใช้กระดาษกาวติดป้องกันไม่ให้วัสดุอุดรอยต่อนี้เปื้อนในบริเวณที่เราไม่ต้องการได้ ปืนยิงซิลิโคนนี้มีหลากหลายระดับราคา ตั้งแต่ 40 กว่าบาทยันหลายร้อยบาท ซึ่งคุณภาพก็เป็นไปตามราคา

2) **โฟมเส้นอุดร่อง (Backing rod)** เป็นเส้นโฟมที่ใช้สอดเข้าไปในรอยต่อก่อนจะปิดทับด้วยวัสดุอุดรอยต่อ โดยเส้นโฟมนี้มีหน้าที่ช่วยปรับระดับความลึกของวัสดุอุดรอยต่อให้สม่ำเสมอกรณีร่องรอยต่อลึกไม่สม่ำเสมอและในกรณีร่องรอยต่อมีความลึกมากกว่า ก็จะช่วยให้ประหยัดปริมาณการใช้วัสดุอุดรอยต่อให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ไม่สิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

หวังว่าจะเป็นข้อมูลให้ท่านผู้อ่านในการพิจารณาเลือกใช้วัสดุอุดรอยต่อจำพวกนี้ ให้เหมาะสมกับการใช้งานมากขึ้นนะครับ

หากคุณมีคำถาม ปัญหา อยากเข้ามาร่วมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องงานก่อสร้าง หรือมีข้อเสนอแนะ ดิฉัน

ผมยินดีรับฟังผ่านทาง

อีเมลล์ kobdeksangban@yahoo.co.th ครับ

